

Hieronymus van Alphen

LANG GELEDEN WERD in Gouda een jongen geboren die Hieronymus werd genoemd, Hieronymus van Alphen.

Toen Hieronymus vier jaar was, stierf zijn vader. Samen met zijn moeder verhuisde de kleine Hieronymus naar Utrecht.

Op school kon hij goed meekomen. Hij hield van leren en studeren. Eerst werd hij advocaat. Toen

werd hij rechter en ten slotte minister.

Maar ook al was hij advocaat, rechter of minister, schrijven deed hij het liefst.

Toen Hieronymus 28 jaar was, trouwde hij met Johanna van Goens. Ze kregen drie kinderen. Ook al was Hieronymus advocaat, rechter, minister of schrijver, vader zijn vond hij het allerleukst.

Hij maakte lange wandelingen met zijn kinderen

en ze deden samen spelletjes. Voor het slapengaan vertelde hij de kinderen verhaaltjes. Dat was lang geleden nog geen enkele vader gewend. Op een dag zag Hieronymus dat zijn kinderen iets stouts deden. Johan en Daniël plukten pruimen. 'Wat doen jullie daar?' vroeg vader streng. 'Pruimen plukken,' zei Johan brutaal. 'Mag dat zomaar?' 'Ach,' zei Daniël, 'het zijn er zoveel. Een paar pruimen worden niet gemist.' Met een kwaad gezicht stuurde vader zijn zoons naar binnen. Die avond schreef hij:

*Jantje zag eens pruimen hangen,
o! als eieren zo groot.*

*'t Scheen, dat Jantje wou gaan plukken,
schoon zijn vader 't hem verbood.*

*Hier is, zei hij, noch mijn vader,
noch de tuinman, die het ziet:
aan een boom, zo vol geladen,
mist men vijf zes pruimen niet.*

*Maar ik wil gehoorzaam wezen,
en niet plukken: ik loop heen.*

*Zou ik, om een hand vol pruimen,
on gehoorzaam wezen? Neen.*

*Voort ging Jantje: maar zijn vader,
die hem stil beluisterd had,
kwam hem in het lopen tegen
voor aan op het middelpad.*

*Kom mijn Jantje, zei de vader,
kom mijn kleine hartedief!*

*Nu zal ik u pruimen plukken;
nu heeft vader Jantje lief.*

Daar op ging Papa aan 't schudden,

*Jantje raapte schielijk op;
Jantje kreeg zijn hoed vol pruimen,
en liep heen op een galop.*

Hieronymus hield van zijn kinderen. Hij was een strenge vader, maar hij wilde zijn kinderen ook iets leren. Niet door straf te geven, maar door hen te waarschuwen.

De gedichten van Hieronymus kwamen samen in een boek terecht. Een kinderboek met mooie tekeningen erbij.

Hieronymus van Alphen was niet alleen advocaat, rechter, minister en vader, maar ook de allereerste kinderboekenschrijver van ons land.

En zo... is het echt gebeurd.